

FLEXIÓ NOMINAL

- 1a declinació,

o declinació de temes en *g*

cas i nombre	terminacions	(tema i desinència)	exemple	(exemple)
--------------	--------------	---------------------	---------	-----------

nom sg	...a	= ...a-Ø	<i>puella</i>	= <i>puella</i> -Ø
voc sg	...a	= ...a-Ø	<i>puella</i>	= <i>puella</i> -Ø
ac sg	...am	= ...a-m	<i>puellam</i>	= <i>puella</i> -m
gen sg	...ae	< ...a-i	<i>puellae</i>	< <i>puella</i> -i
dat sg	... ae	< ...a-i	<i>puellae</i>	< <i>puella</i> -i
abl sg	...a	< ...a-d	<i>puella</i>	< <i>puella</i> -d

nom pl	...ae	< ...a-i	<i>puellae</i>	< <i>puella</i> -i
voc pl	...ae	< ...a-i	<i>puellae</i>	< <i>puella</i> -i
ac pl	...as	< ...a-ns	<i>puellas</i>	< <i>puella</i> -ns
gen pl	...arum	= ...a-rum	<i>puellarum</i>	= <i>puella</i> -rum
dat pl	...is	< ...a-is	<i>puellis</i>	< <i>puella</i> -is
abl pl	...is	< ...a-is	<i>puellis</i>	< <i>puella</i> -is

En aquesta taula hom hi pot veure...

en la primera columna,

els abreujaements dels casos, que cal conèixer en aquest ordre

en la segunda columna,

les terminacions de la 1a declinació, que cal memoritzar

en la tercera columna,

la combinació del tema amb les desinències originàries per a cada cas (que no cal memoritzar)

combinació aquesta que va donar lloc a les terminacions,

ja fos que hi hagués canvis (signe <),

deguts a l'evolució natural de la llengua al llarg del temps,

ja fos sense que hi hagués canvis (signe =),

com en l'ac pl i gen pl

i en el nom sg i voc sg,

casos aquest dos últims en què l'absència de desinència

ja serveix per ella mateixa per diferenciar-los d'altres casos

(així com en català l'absència de morfema de gènere i de nombre

en el substantiu *senyor-Ø*

serveix per oposar el gènere i el nombre d'aquest nom

als dels substantius *senyor-a / senyor-s / senyor-es*)

en la quarta columna,

i a manera d'exemple, la declinació (o flexió en tots els seus casos, tant en el singular com en el plural)

del substantiu *puella* (nena), amb les terminacions destacades en negreta,

que són les mateixes a fer servir en la declinació de qualsevol altre substantiu de la 2a declinació,

ja sigui també femení, com per exemple *domina* (senyora), o bé masculí, com per exemple *nauta*(mariner)

en la cinquena columna,

la declinació original -per dir-ho així- (i que no cal conèixer) del substantiu *puella*,

formada per la unió d'arrel acabada en ...a- (*puella-*) i les desinències de cas